

Чікобава Бахва
офіцер грузинської поліції, экс-командир спецназу з
Самегрело, голова регіонального відділення спеціального
призначення з Самегрело-Земо Сванеті ГУ МВС Грузії, полковник

чікобава Бахва, 03.06.1967-
19.03.2022 р. Народився в м. Сенакі,
Грузія.

З 2014 року приїхав захищати
Україну доброволцем. Захисник
м. Маріуполь.

Маючи величезний досвід він був
одним із кращих інструкторів
батальйонів «Донбас» та «Азов».

Чікобава Бахва брав участь у
змаганнях гонок коротких дистанцій на
авто, тому, що дуже любив швидкість.

Не зважаючи на свої професійні
якості, Бахва був чудовим чоловіком і
батьком. У повсякденному житті він
залишався скромним і терплячим,
завжди уважним до рідних і близьких людей.

Я відчувала, що знайшла споріднену душу – завжди тактичний,
дотепний і турботливий. З ним було цікаво спілкуватися на будь-
які теми. Коли народився наш синочок, Бахва брав його на руки
і співав йому колискові на своїй рідній мові, а син уважно його
слухав. Бахва обожнював нашого сина, і коли той хворів, він
казав мені, що його серце не витримає, якщо щось трапиться з
сином. Щодня, при кожній можливості, Бахва грав з ним і завжди
був поруч. Вони мали особливий зв'язок.

Хоч я була цивільною дружиною, ми прожили п'ять років у
коханні, будуючи плани на майбутнє. Він називав мене лагідно
"Бусічка"...

24 лютого 2022 року він розбудив мене о 4-й ранку і сказав
збирати сина, брати найнеобхідніше і виїжджати з міста, бо
почалася війна. Бахва одягнув форму, взяв рюкзак і поїхав. Я
зібрала речі, взяла синочка і поїхала. Перед виїздом з міста
ми ще раз зустрілися в Маріуполі, на 23-му мікрорайоні. Я дуже
плакала і боялася їхати далеко з маленьким сином, але він
сказав: "Ти повинна врятувати нашого сина, так що зберись і не
хвилюйся за мене". На жаль, це був останній раз, коли я відчула
його тепло і обійми.

З 24 лютого по 2 березня 2022 року ми спілкувалися майже
щодня, але зв'язок з Бахвой ставав все рідшим і рідшим.
17 березня 2022 року о 01:23 він написав: "Мога malenka.
Seluyu tebu... ya ochen tebu lublu... ochen".

19 березня 2022 року я прокинулася від відчуття його
поцілунка, але зрозуміла, що це був сон. Відчула щось недобре
бо вже два дні він не виходив на зв'язок. Писала йому
повідомлення, розповідала, як у нас справи, але відчуття
тривоги не покидало мене. 19 березня о 13:47 мені зателефонував
товариш Бахви і повідомив, що Бахви більше немає.

Для мене час зупинився, світ навколо став сірим, без фарб.

Бусічка

